

MODALITĂȚI DE REZOLVARE A PROBLEMELOR DE COMPORTAMENT - MODELUL FRED JONES

Autor:

Prof. dr. Singureanu Nicoleta

Colegiul Economic "Hermes", sector 2, București

Fred Jones este directorul *Classroom Management Training Program*, care dezvoltă și promovează proceduri pentru îmbunătățirea eficienței profesorilor; accentul este pus pe motivația elevului și pe comportamentul acestuia în sala de clasă. Modelul reprezintă îmbunătățirea practicii profesorilor eficienți, ceea ce îl face accesibil și ușor de aplicat. Coordonatele sale se bazează, în linii generale, pe următoarea analiză:

- A. *Aproximativ 50% din timpul destinat lecției este pierdut*** datorită comportamentului perturbator al elevilor și al lipsei de concentrare în raport cu temele aflate în lucru; aceste pierderi se distribuie astfel: aproximativ 80% din timpul pierdut se datorează discuțiilor fără permisiune; aproximativ 19% din timpul pierdut se datorează „visării cu ochii deschiși”, părăsirii locului propriu, producerii de zgomote etc.; doar 1% din timpul pierdut se datorează unor probleme mai serioase de comportament.
- B. *Cea mai mare parte din timpul pierdut poate fi evitată*** prin utilizarea sistematică a limbajului trupului, a sistemului de stimulente și a unui ajutor individual eficient.
- C. *Eficiența limbajului trupului*** presupune stoparea comportamentului indezirabil fără ca profesorul să piardă timpul: contact din priviri, expresie facială (calm, privire neutră), poziție (primul pas înainte), semnale și gesturi, apropiere fizică; actele non verbale eficiente stopează comportamentul nedorit și evită confruntarea verbală (un gest adecvat, de pildă a arăta spre panoul de pe perete unde sunt afișate „regulile clasei”, sau rostirea scurtă a numelui celui aflat în culpă pot opri un comportament indezirabil cu pierderi de timp minime, în vreme ce, eșuând în încercarea de a calma situația - „până când voi avea timp să mă ocup de ea” – poate determina deteriorarea ei, cu costuri temporale și emoționale mai mari).
- D. *Sistemul de stimulente*** motivează elevii în desfășurarea activităților solicitate, îi menține concentrați asupra temei lecției respective și îi determină să aibă un comportament adecvat. Un stimulent este ceva pe care profesorul îl poate oferi și pe care elevii îl doresc suficient de mult pentru a munci o anumită perioadă (o săptămână, o lună) pentru el. Asemenea stimulente pot fi (la clasele mici) stele decupate din hârtie colorată, a ți se permite să părăsești primul sala de clasă, a avea lucrarea expusă la gazeta clasei, notele etc. Acestea îi motivează doar pe cei buni, cei cu așteptări nerealiste nu vor fi motivați prin așa ceva. *Timpul suplimentar pentru activitatea preferată* poate constitui un stimulent pentru întreaga clasă. Sistemul de stimulente trebuie gândite în așa fel încât, cu minim de efort din partea profesorului să se obțină maximum de participare din partea clasei.